

Πρωγωνήσια

ΘΕΜΑΤΑ ΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΚΛΑΒΩΜΕΝΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Έτος Α'

Αριθ. Φύλλου 11

29 Σεπτεμβρίου

1975

ΓΡΑΦΕΙΑ:

Βερανζέρου 18

ΑΘΗΝΑΙ 102

Τηλ. 534.602

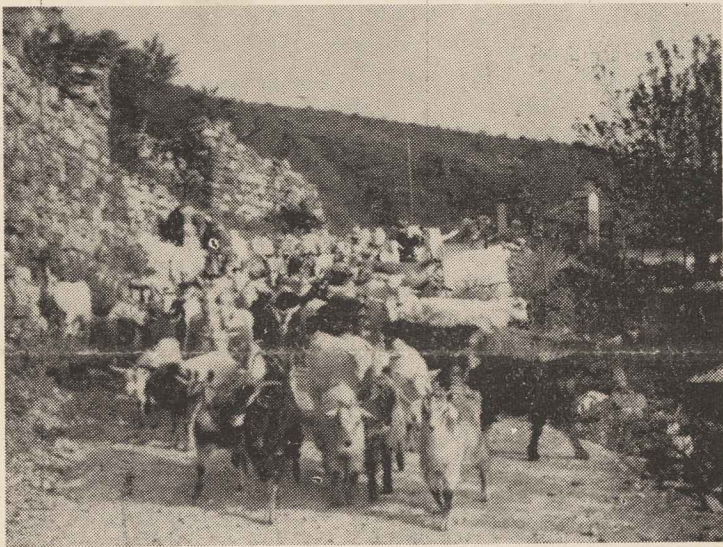

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ

Να ένισχυθῇ στήν ἐπαρχία μας ἡ γιδोटροφία

Ένα ακόμη γενικό και βασικό πρόβλημα τῆς ἐπαρχίας μας εἶναι ἡ γιδोटροφία. Εἶναι γνωστόν ὅτι ὁ τόπος προσφέρεται γιά τὴν ἀνάπτυξη τῆς καὶ ἀποροῦμε γιὰ τὸ θέμα αὐτό δὲν προωθήθηκε ἀρμοδίως καὶ ἀκόμη περισσότερο γιὰ τὸν ἐλθόντα τὰ κατὰλληλα μέτρα γιά τὴν προαγωγή καὶ συστηματικὴ ἐκμετάλλευσί τοῦ τομέα αὐτοῦ. Μᾶς ἐρχοῦνται στὴ μνήμη μερικὲς σκέψεις ποὺ ἐξέφρασε στὸ Παμπεγωνήσιακὸ Συνέδριο τοῦ 1973 ὁ εἰδικευμένος στὰ θέματα αὐτὰ συμπατριώτῃς μας Γεωπόνος κ. Μάνθος Μέντζος καὶ διερωτώμε-

τὸν τόπο μας. Αὐτὸ ἀνάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰδημόνων. Ἐμεῖς ἐκφράζομε σκέψι καὶ εὐχή γιά τὴν προσδοκώμενη σὲν τόπο μας γιδोटροφία. Ἄν ἀρχίσῃ κάτι τέτοιο, ἐλπίζομε ὅτι ὅλα θὰ πᾶνε σωστά. Καὶ ὁ κατὰλληλος φορέας θὰ βρεθῇ καὶ τὰ κατὰλληλα πρόσωπα θὰ τοποθετηθοῦν στὴν κατὰλληλὴ θέσι. Σὰν συμπατριώται στὸ ἔργο καθενὸς ἀρμοδίου, ἐπαναλαμβάνομε λίγα ἀπὸ τὶς σκέψεις τοῦ προαναφερομένου εἰδημόνα συμπατριώτῃ μας, «Ἐπιβάλλεται τὸ κτίσιμο κατὰλληλων γιδोटρασίων ἐφωδισμένων μὲ τὰ σύγχρονα μέ-

Χρειάζονται περισσότερη φροντίδα γιά μεγαλύτερη ἀπόδοσι

θα, ὅπως βέβαια καὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις, πῶς καὶ διατὶ δὲν ἐλήφθη ἡ κρατικὴ φροντίδα, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας θὰ ἦταν νὰ ἐχωμε σήμερα ὀργανωμένη γιδοεκμετάλλευσί καὶ ἐκτός ἀπὸ τὴν κάλυψι τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως θὰ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν θέσιν καὶ τοῦ ἐξαγωγέως σὲ ἄλλες χώρες οἱ ὁποῖες δὲν ἔχουν τὸ κατὰλληλο περιβάλλον γιά τὴν ἀνάπτυξη τῆς γιδोटροφίας.

Νομίζομε ὅμως πῶς εἶναι καὶ τώρα καιρὸς ν' ἀναλάβῃ κάποιος τὴν πρωτοβουλία, ἔστω καὶ ἀν πρόκειται ν' ἀρχίσωμε ἀπὸ τὴν ἀρχή, καὶ νὰ δημιουργηθῇ σὲ τόπο μας μιὰ ὀργανωμένη γιδोटροφία. Δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ προτείνωμε ποιά ράτσα εἶναι ἡ καλύτερη γιά

σα. Νὰ καταργηθοῦν τὰ ὅρια τῶν κοινοτικῶν βοσκοτοπιῶν. Νὰ συσταθῇ εἰδικὸς Ὀργανισμὸς ποὺ θὰ φροντίζῃ διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν βοσκοτόπων, γιά τὸν καθορισμὸν τῆς

6ΤΑΞΙΟΝ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ

Καὶ μιὰ προαγωγή ποὺ μᾶς χαροποιεῖ ἀφάνταστα. Τὸ Γυμνάσιον Δελβινακίου προήχθη εἰς ἐξατάξιον καὶ θὰ λειτουργήσῃ ἀπὸ ἐφέτος.

Στὴν Κόνιτσα

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ Ἡ ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΟΥ Ι.Ν. ΤΟΥ ΑΓ. ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

Τὴν 24ην Αὐγούστου «...συνελθόντες τῇ σεπτῇ Αὐτοῦ μνήμῃ»

Μεγάλῃ ἡ χάρις Του καὶ ἡ εὐχὴ τῆς περιοχῆς, ἀνηγέρθη πε-

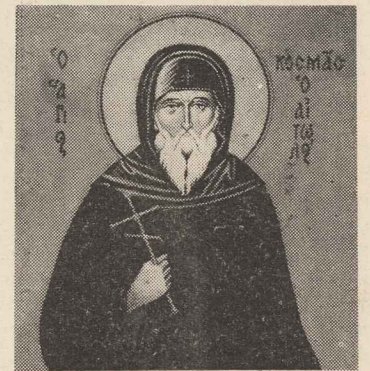
Τὸ ἱερὸν Λείψανον — τμήμα ἐκ τῆς χειρὸς — τοῦ Ἀγίου Κοσμά εἰς τὰς χειρὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου κ.κ. Σεβαστιανοῦ

μή. Πάνω σ' αὐτὴ τὴν θάσι, προφανῶς, σκέφτηκε καὶ ἐνήργησε ὁ Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ.κ. Σεβαστιανός, στήν πρωτοβουλία καὶ σὲν μόνον τοῦ ὁποῦ ὁφείλεται ἡ ἀνέγερσις, εἰς Κόνιτσαν, τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ. Ὅπως καὶ Ἐκεῖνος «οὐκ ἔδωκεν ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τῶν πόνων ἀνάπαυσιν» καὶ ἀπὸ τοῦς ἐπιμεθερίους Χιονιάδες προσεκήμιε «Ἁγίον Λείψανον — τμήμα ἐκ τῆς χειρὸς — τοῦ ἱσασσέτου Ἀγίου εὐρισκόμενον εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ χωριοῦ καὶ τὸ ὁποῖον εἶχον φέρεϊ ἐκεῖ ἀπὸ τὸ Μπεράτι τῆς Β. Ἡπείρου, ὅπου ἐμαρτύρησε ὁ Ἅγιος, ἀγριογράφου Χιονιάδης».

Σὲ μιὰ τοποθεσία ποὺ δεσπό-

αὶ ἔκρουαν χαρμόσυνα οἱ καμπάνες καὶ τὸ καλοκαιρικὸ πρῶγν εἶχε πάρει μιὰν ἄλλῃ ὄψιν, ὑπέροσμη, οὐράνια, ἀντικατοπτριζομένη καὶ στὰ πρόσωπα τῶν προσκυνητῶν ποὺ μετὰ τὴν εὐλαδικὴν προσήλωσι ὄδευαν πρὸς τὸν νεότευκτο ἱερὸ Ναὸ.

Ὡρα 10η περίπου ὅταν ὁ Σεβασμιωτάτος κ.κ. Σεβαστιανός, ἀτόφια θυζαντινὴ εἰκόνα, περιστοιχιζόμενος καὶ ἀπὸ τοῦς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας α) Κερκυρας καὶ Παξῶν κ.κ. Πολύκαρπον, β) Πρεβέζης καὶ Νικοπόλεως κ.κ. Στυλιανὸν καὶ γ) Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμπανίας κ.κ. Καλλίνικον, ἀπὸ τοῦς προσκεκλημένους ἐπισήμους: τὸν κ. Δ) ντὴν τῆς Νομαρχίας ἐκπροσωποῦντα τὸν Νομάρχην Ἰωαννῖνον, τὸν βουλευτὴν κ. Χ. Ἰωάννου, τὸν Δ) ντὴν τῆς 8ης Μεραρχίας μας Στρατηγὸν κ. Ι. Πύρρον, τὸν Α.Δ.Χ. Ἡπείρου κ. Κωνσταντῆν, τὸν Δήμαρχον Κονίτσης κ. Σπ. Γκόντζον μὲ δόλοκληρὸ τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιον τῆς πό-

λεως, ὅλας τὰς Τοπικὰς Ἀρχὰς ἔλουσιν τοὺς Κονιτσιώτες καὶ πλῆθος προσκυνητῶν ἀπὸ τὰ χωριά τῆς Κονίτσης καὶ ἀπὸ τὰ Γιάννενα, ἐστάθη ἐμπροσθεν τῆς κυρίας εἰσόδου τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐν μέσῳ μιᾶς ἀπόλυτης ἡρεμίας καὶ σιωπῆς, μὲ φωνὴν παλλομένη ἀπὸ συγκίνησι καὶ θρησκευτικὴν κατάνυξι, ἀνεφώνησε τὸ «Α ρ α τ ε Π ύ λ α ε». Μετὰ τὸ ἀνοίγῃ τῆς θύρας τοῦ Ναοῦ, τὰ χέρια μας κινήθηκαν καὶ διέγραψαν τὸ σχῆμα τοῦ σταυροῦ, ἐνῶ οἱ καλλίφωνες ψαλμοὶ τῶν ἱερουργούντων καὶ ψαλτάδων χτυποῦσαν τὴν εὐαίσθητον χορδὴν τῆς ψυχῆς μας καὶ πολλὰ μάτια Κονιτσιώτικα δάκρυσαν. Κλήρος, ἐπίσημοι καὶ τὸ πλῆθος παρακολούθησαν τὴν Ἀρχιερατικὴν Θεία Λειτουργίαν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴ 2α σελίδα

Παλῆὰ καὶ νέα ἀπὸ τὸ πανηγύρι καὶ τὴν ἀρχοντιά τοῦ Βασιλικοῦ

Κάθε φορὰ ποὺ ἀντικρίζομε τὸ χρόνια πίσω καὶ μιὰ μορφή με-

ἐκκλησάκι τοῦ Ἀγίου—Κοσμά (ἀ- λιλία μὲ πάλευκὴ γενειάδα μᾶς ἐρ-

Στὸ χωριὸ ποὺ εὐλόγησε ὁ Ἅγιος Κοσμάς — τὸ Βασιλικὸν — ἐκτίσαν αὐτὸ τὸ ὁμορφὸ ἐκκλησάκι δίπλα στὴν Βαλανιδιά τοῦ ποὺ κοντὰ ἢ ἀπὸ μακρὰ ἢ καὶ μόνον τὴν Ἁγία—Παρασκευή — ποὺ φαίνεται ἀπὸ πρὸ μακρὰ — ἀφ' οὗ κάτω ἀπ' τὸν λόφο τῆς ἔσο-

ος λέει: «Διαβάτη! Αὐτὸ τὸ χῶμα ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴ 3η σελίδα

κλι Ντούρος τὸ πήρε (ὅπως μᾶς εἶπε ὁ ἐγγονὸς τοῦ ὁ Χίλιο - Καρράς) γιὰ τὸ ἐπετέθησαν πέντε (5) Τούρκοι καὶ τοὺς ἔδειρε καὶ ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴ 2η σελίδα

ΠΩΓΩΝΗΣΙΑΚΑ

Ἀφορμὴ

Γιά τὴν ἐκφράζομένη σήμερα ἀπορία μᾶς ἔδωκε ἕνα γράμμα τοῦ φίλου κ. Φ. Ράπτη, προέδρου Ὁρανοκάστρου, ποὺ ἀναφέρει γιά ἕνα Λαχανοκαστρίτη ὁ ὁποῖος πῆγε σὲ χωριὸ νὰ σιτῇ ἕνα λυόμενον καὶ τὸ Δημόσιον τοῦ ζητᾷ γι' αὐτὴ τὴν ἐνέργειά τοῦ 2.000 δρχ.

Ἄν βέβαια ἦταν τὸ χωριὸ πέρα ἀπὸ τὰ 70 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ — τὰ Γιάννενα δὲν κατεβάλετο οὐδὲν πόρος. Ἄλλ' ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει τότε θάπρεπε νὰ σιτῶνμε τὰ λυόμενα σιτῇ... Ἀλθάνει.

Εἶναι σωστὴ ἄραγε αὕτη ἡ παρεμβὰς ὅταν ἀφορᾷ σὲν περιοχή μας; Ἐδῶ κοιτάζομε πῶς καὶ πῶς νὰ ὑφίστανται σιτῇ σὲ ἀκρίτικὸς Πωγωνί ποὺ νὰ μποροῦν νὰ κατοικήθωσιν καὶ ἀντὶ γιὰ βοήθεια ἔχομε τροχοπέδη! Ἀς ἐπινεξετασθῇ ἀρροδίως τὸ θέμα καὶ ἂς δοθῇ μιὰ ρεαλιστικὴ λύσις.

Συνηγορούμε

Σὲ ὅσα στὸ πανηγύρι τῆς Κασιτανίανς ὁ πρόεδρος τῆς Π.Σ.Ε. κ. Μαντῆρας εἶπε: «... Ὅλα προσπαθῶμε τὸν σημερινὸ Νομάρχην ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴ 2η σελίδα

ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΙΚΟ ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

καὶ τὸ γλέντι δυὸ φορές Κερασοβίτικο

Ἀπὸ παλιὰ οἱ Κερασοβίτες ἤξεραν νὰ γλεντοῦν στὰ πανηγύρια τους. Ἐφέτος, ὅπως καὶ τότε, ἐγλέντησαν μὲ ἀληθινὸ κέφι τὸ πανηγύρι τους ποὺ ἔγινε τὴν πρώτη Κυριακὴ μετὰ τῆς Παναγίας, παρ' ὅσον ὅτι πανηγυρίζουν τὴ χάρι Τῆς. Ἐδῶ καὶ γιά ὅσους δὲν τὸ

γνωρίζουν διευκρινίζομε γιὰ τὸν γλέντι τὸ πανηγύρι τὴν ἡμέρα τῆς Παναγίας.

Γιὰ τὴν ἡμέρα τῆς Παναγίας οἱ Κερασοβίτες κάθε χρόνο κάνουν μνημόσυνο γιά ἐκείνους τοὺς συγχωριανοὺς τοὺς ποὺ ἔκαψαν ζωντανούς οἱ Γερμανοὶ κάποια κατο-

χικὴ Παναγιά (δόλοκληρη οἰκογένεια ἐκκλήρησαν).

Ἀλλὰ ἂς ξαναγυρίσωμε στὴν ἡμέρα τοῦ πανηγυριοῦ καὶ σὲν περίβολο τῆς ἐκκλησίας, σὲν τόπο ποὺ γίνεται τὸ Πανηγύρι, καὶ νὰ δώσωμε τὸν λόγο σὲν Μπαμπα—Γιῶργη τὸν Λιάγκο ὁ ὁποῖος λέει: «Διαβάτη! Αὐτὸ τὸ χῶμα ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴ 3η σελίδα

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΕΣ

Τοῦ Κ.Θ.Β.

Οἱ σκέψεις υιοῦ, ἀγαπητοῦ μου φίλου, ὅτι ὅμως καὶ μελαγχολικῆς. Κάνω αὐτὴ τὴ μικρὴ διευκρίνησι γιὰ τὸ πολλὰ καὶ πολλὰς συνδέουν τὴν ἀφίξι τοῦ φθινοπώρου μὲ μιὰ ψυχολογικὴ κατάστασι ποὺ δὲν διακρίνεται καὶ τόσο γιὰ τὴν αἰσιοδοξία τῆς. Ἐχουν γράφει, ὅσοι ἀσολήθηκαν μὲ τὸν ἄνθρωπο

καὶ τὴν ψυχολογία του, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὀργανισμὸς τὴν ἄνοιξι καὶ τὸ Φθινόπωρον «ὑφίσταται μεταβολισμὸν», δηλαδὴ παθαίνει ὀρισμένους μεταβολὰς τόσο σὲ κυκλοφορικὸ του σύστημα ὅσο καὶ σὲ ψυχολογικὸ του σύμπλεγμα. Αὐτὸ ἔχει ἀποδειχθῇ καὶ εἶναι σω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴ 2η σελίδα

Διπλὴ χαρὰ στὴν Καστάνιανή μας ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΛΑΜΠΟΒΙΣΤΡΑΣ

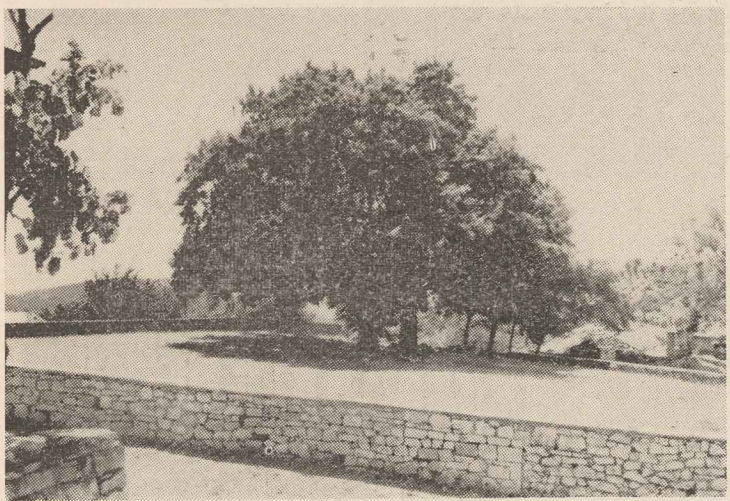
Ἡ ὁμορφὴ Καστάνιανη στὶς 8 τοῦ μηνὸς εἶχε φορέσει τὰ γιορτινά της. ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ, μᾶς ὑποδέχτηκε μιὰ καλογραμμένη ἀφιόδω καὶ αὐτὸ τὸ «καλὸς ἦλθατε» δὲν ἦταν τὸ τυπικὸ καλωσόρισμα, τὸ συνηθισμένον σὲ παρόμοιες περιπτώσεις. Ἦταν εὐχὴ βγαλμένη ἀπ'

τῇ ζεστῇ καρδίᾳ τῶν Καστανιανιτῶν καὶ τὸ δέλεος στὰ μάτια, σὲ πρόσωπο, στὴ θερμὴ χειραψία τους. Ἀπ' τὴ πρώτη στιγμὴ μᾶς ἀγκάλιασαν μὲ αὐθόρμητισμὸ καὶ μᾶς ἔκαναν νὰ νοιώσωμε ὅπως ὁ ξενητεμένος ποὺ γυρίζει σὲ σπιτικὸ του ὕστερα ἀπὸ χρόνια καὶ χρό-

νια ξενητείας. «Νοιώθω ἀμήχανα καὶ πολὺ συγκινημένος γιά τὴν καλωσύνη τους, πρωτόγνωρη σὲ μένα, μᾶς εἶπε ὁ Μανιάνης ὁδηγὸς τοῦ πούλμαν. Καὶ πράγματι ἔτσι ἦταν. Ἀλλὰ στὶς 8 τοῦ μηνὸς ἡ Καστάνιανη ἐκτός, ἀπὸ τὸ πανηγύρι ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴ 4η σελίδα

ΠΑΛΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΡΧΟΝΤΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εκ της 1ης σελίδος
τούς πέντε! (Μώρ' αυτός είναι
ΝΤΟΥΡΟΣ!! είπαν...)
'Ο Μπάμπας - Ντούρος... αν

Το Περιβόλι του Βασιλικού όπως ήταν άλλοτε

ξαναζούσε... θα σταματούσε τα κλαρίνα και θα μάς έσπινε όλους κάπου εκεί στα σκαλιά που πάμε για την εκκλησία την 'Υπαπαντή, θάμπαινε κάτω από το μαύρο πανί της παλιοτικής φωτογραφικής του μηχανής και με προετοιμασία μισής ώρας θα ποζάρουμε για μία αναμνηστική φωτογραφία, όπως μάς το έκανε κάποτε στον 'Αϊ - Θανάση σε γλέντι, την ημέρα π' 'Αϊ - Λιός.

'Ο Μπάμπας - Ντούρος... γιατί τον θυμηθήκαμε πανηγυρικά; Γιατί μεταξύ των άλλων που έλεγαν — ότι μπορούσε να πάει κοντά στην... αρχή της άδρανης — μάς διηγόταν ότι, όταν ήταν παιδί και έπαιζαν κρυφτό στο δέντρο του 'Αγιο - Κοσμά, χωρούσε δολοφονία μέσα σε εκείνη την σχισμή για την οποία είχε πηδ 'Αγιο - Κοσμάς ότι όταν θάκλεινε θα γίνονταν 'Ελληνικό!! και πράγματι η σχισμή είχε κλείσει κάπου εκεί στα 1912 με 13. Νομίζουμε όμως ότι δεν μιλούσε για την τρύπα που δείχνουν στους σημερινούς επισκέπτες οι αυτοδιοικούμενοι ξεναγοί — γνώστες του θρύλου, αλλά για κάποιο άνοιγμα που υπήρχε στον κορμό του δέντρου και πρόσ το μέρος του χωριού... Νομίζουμε...

Τέλος όμως στά... νομίσματα και στις αναμνήσεις που γράφτηκαν σαν πρόλογος για το πανηγύρι του Βασιλικού, αυτό το πανηγύρι από τα πιο νεαρά μπορούμε να πούμε του Πωγωνίου μία και παλαιότερα οι Βασιλικιώτες πανηγυρίζαν την ημέρα της 'Υπα-

παντής. 'Όταν όμως είχε χιόνια και βροχές και αυτό συνέβαινε συχνά, δεν μπορούσαν νάρθουν πανηγυριώτες από τ' άλλα χωριά και

ρεβανί όπως κάποιες προπολεμικές Τυρινές 'Απόκριες).

Στο εκκλησάκι του 'Αγίου, πεντακάθαρ και γιορτινό, ανάμεσα στην οργάνωση θλάστηση, δίπλα στην 'Ιερή Βαλανιδιά, «τόν εύκλεως τοίς χοροίς Μαρτύρων εμπρέψαντα, Κοσμάς τόν αοιδίμον ωδαίς εύφημήσαμεν». Τ' άπομεσήμερο όμως, στο χοροστάσι, κάτω από τους δυό 'Ισκιούς του πλατάνου και της λίπας, γλεντήσαμε με κέφι όπου κατά το συνήθειο, χόρευαν πρώτα οι πανηγυριώτες απ' τα γύρω χωριά. Τό γλέντι κράτησε ως το πρωί. Περιδιαβάσαμε, σε στιγμές διαλείματος, τα σοκάκια με τις παιδικές μας αναμνήσεις και με συντροφιά τόν απόηχο του ντεφιού και φτάσαμε στο γνωστό μας Περιβόλι, όπου αντί για σειρές γυναικών με όμπόλιες και τσιαπράκια, είδαμε παρκαρισμένα αυτοκίνητα με εσα στο Περιβόλι και μάς ρόγισε ή καρδιά.

Την άλλη μέρα το πρωί, μ' εύχρηστη συντροφιά, κατηφορήσαμε από τα Τσαβελεία, φάγαμε Πολίτικα δαμάσκηνα στού Ρόιδου και κράνια στού γιατρού του Φίλιου, νερό απ' τόν Μεσιό και φτάσαμε, νοσταλγία προσκνήμα, ως τόν 'Αϊ - Δημήτρη και άνάψαμε τα καντήλια Του (άμπελια... 'Ιτσιου

Τό Γκτεςέικο πηγάδι όπως είναι σήμερα

λικιώτες να δείξουν την πατροπαράδοτη φιλοξενία τους. Αυτή τη φιλοξενία που δέχτηκε απόλογα και βλόγησε ο 'Αγιο - Κοσμάς, που από χρόνια έχουμε γνωρίσει και που στο φετινό πανηγύρι, μαζί με όλους, τη δεχτήκαμε ξανά (δύο είδων πίττα απ' την 'Αγαθή και

αλλά και μουσουλμικές δεν ήβραμαν). Γυρνώντας από 'Αγιο - Δημήτρη και 'Αγιο - Παρασκευή (τά καντήλια της ήταν άναμμένα) σταματήσαμε πάλι στην Βαλανιδιά του 'Αγίου (Λιανοφιλόδρεχε) και άκούσαμε την παραποιημένη έκδοχή ως προς την σχισμή του δέντρου που άναφέρομε στην αρχή.

'Η συνέχεια όμως ήταν όπως την είχαμε άκούσει κι' άλλη φορά, ή διαβάσει: 'Ο 'Αγιος ήρθε στο Βασιλικό δύο φορές και την δεύτερη έμεινε έξι μέρες, έδιδε στον τόπο του 'Αϊ - Νικόλα, εύλόγησε τους κατοίκους τών 77 σπιτιών του τότε χωριού και είπε: αν στο χωριό δεν μπη σατανικό, θα γίνη πλούσιο και πέντε φορές μεγαλύτερο. Και αυτό έγινε.

Τό γίωμα ξεφεντίσαμε καλομαγειρεμένο... μάλλον 'Ασλής βάσαν... (είχαμε ύποσχεθί να μνην τό κοινολογήσωμε αλλά άφού μάς έρχεται στη 'γκούσιας' της πέννας, δεν μπορούμε να τό κρατήσωμε μυστικό) και βγήκαμε στο χοροστάσι όταν ο Πέτρος ο Χαλκιάς και τό συγκρότημα άδελφών Χαρισιάδης έτοιμάζον τά μεγάλων... Τρίβαμε τά χέρια μας όμως γιατί τά δέλαμα Τσαρπαζιάντικο χορό Α!... Α!... Α!... και άποζημιωθήκαμε με τό παραπάνω, τί Σαμαντάς, τί 'Αλεάντρας, Κίσταντας, κλέφτες, Βιργινάδας, διπλή Γκάιντα και τί σιδεροβέργινο κλουβί, λύσανε τά χιόνια, ποιάς πλούσιας άπόθνασε, ψηλό κυπαρισσάκι μου, ο Τσουρλής, ο Σεβντάς, Γιάννη μου τό μαντήλι σου και... και... σχεδόν έζημερωθήκαμε και κλείσαμε τις καλύτερες αναμνήσεις από τό Βασιλιώτικο πανηγύρι με μία στάσι στο Γκτεςέικο πηγάδι, άπολαυθάνοντας τό γλυκόχαμα κι' ένα θαυρ Πωγωνίσιο μοιράδι που είχε αντίγραφο ή Ζγκαβάρας τών στήν έπαρχία, με ίκανοποιητικό βέβαια μισό, διότι έτσι έκείνος που θέλει να μείνι στο χωριό και ίδίως ο συναρξήδους — είναι κι' αυτό ένα μέτρο διατηρήσεως τών χωριών μας — τό πρώτο που έξετάζει είναι ο γιατρός. Και με τό δικό του,

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ Ι.Ν. ΑΓ. ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εκ της 1ης σελίδος
τουργία, στη λήξη της όποιας καταξιώθήκαμε ν' άκούσωμε την έμπνευσμένη όμιλία του Σεβασμιωτάτου κ.κ. Σεβαστιανού, ό όποιος άνεφέρθη στο έργο και στην προσφορά του 'Αγίου Κοσμά του Αιτωλού και έτι: «... λόγος εύγνωμοσύνης και σεβασμού προς τόν 'Εθναπόστολον κατέστησαν άναγκαίαν την άνέγερσιν της εκκλησίας Του» εις την θρυλική άκριτική μας Κωμόπολι την «πτωχή» Κόνιτσα ή όποια «... δεν έχει άλλους θησαυρούς να παρουσιάσιν, παρά μόνον τά τίμια αίματα τών ήρώων με τά όποια έποτίσθη τό χώμα της και άποτελούν την μεγάλην της περγαμηνήν».

'Επηκολούθησε «λιτό» (κατά την έκφρασιν του Σεβασμιωτάτου) γεύμα, προσφερθέν παρά της 'Ιερής Μητροπόλεως Κόνιτσης, εις τάς αίθούσας του Κέντρου Παιδικής Μερήννης της πόλεως τη έπιμελεία του έξ 'Αγίου Κοσμά Πωγωνίου Δ) ντου του Κέντρου κ. Νικ. Παππά εις τό όποιον παρεκάθησαν όλοι οι άνωτέρω άναφερόμενοι έπισήμως προσκεκλημένοι και ό εκ Δολού Πωγωνίου άρχιτέκτων - μηχανικός κ. Γεώργ. Ζέρβας (όικογενειακώς) τόν όποιον ο Σεβασμιώτατος εύχαρίστησε έλως ιδιαιτέρως διά την έκπόνησιν τών σχεδίων του Νασού και ό έργολάβος 'Ιωαννίνων κ. 'Ιω. Γκόσιος (μετά της συζύγου του) εκ Καστανίνας Κονίτσης ο όποιος και έξετέλεσε τό όλον έργον. Τούτο υπερέδω τά 4.500.000 δραχμάς, εκ τών όποιών τάς 500.000 δρχ. προσέφερεν οι Κονιτιώτες.

Ός 'Ηπειρώτες όφείλομε να εύχαριστήσωμε τόν κ.κ. Σεβασμιανό διά την έξοχη πράγματι πρωτοβουλία του, της άνεγέρσεως δηλαδή και έν Κονίτση 'Ιερού Νασού εις μνήμην του 'Αγίου Κοσμά του Αιτωλού, αλλά συγχρόνως και διά τό δημιουργικόν του έργον έν γενεί, συντελούμενον επ' όφελεία του ποιμνίου του εις την άκριτική μας περιοχή όπου μετά υπεράβλλοντος ζήλου άσκει τό λειτουργήμα του. 'Η 'Ελληνική 'Εκκλησία έχει ανάγκην τούτων άξίων Ποιμένων.

ΠΩΓΩΝΗΣΙΑΚΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εκ της 1ης σελίδος
μας να τον κρατήσωμε στη περιοχή μας, στα Γιάννενα, όσο μπορούμε περισσότερο, για να δεθί με τόν τόπο μας, να τόν αγαπήσιν πολύ και να έπαρλαβάνεται με προσωπικό ένδιαφέρον τών εκάστοτε προβλημάτων. Τόν παροκαλούμε δε όταν λαμβάνη από μία 'Αδελφότητα μία έπιστολή, είτε είναι παράκλησις είτε είναι παραπονο, να δίνη μία άπάντησι, έτσι και άρνητική. 'Ετσι θα δείχνη ότι άναγνωρίζει τις προσάψεις που καταβάλλουμε για τόν τόπο μας κι' έμεις οι άπόδομοι».

Νά έκδοθί

'Η σχετική 'Υπουργική άπόφασις που να ύποχρεώνη τούς άποφοίτους 'Ιατρικής να ύπηρετήσουν έστω και για ένα έξαμηνιο στην έπαρχία, διότι με τό σήμερον ύπoστάμενα και όπως τό Συμβούλιον της 'Επικρατείας με την ύπ' αριθμόν 1271/1975 άπόφασιν του έκρινε ότι δεν ύπάρχει τέτοια ύποχρέωσις. Θεωρούμε σκόπιμον την προσφοράν τών ύπηρεσιών τών Ιατρών έστω και στην αρχή της καριέρας των στην έπαρχία, με ίκανοποιητικό βέβαια μισό, διότι έτσι έκείνος που θέλει να μείνι στο χωριό και ίδίως ο συναρξήδους — είναι κι' αυτό ένα μέτρο διατηρήσεως τών χωριών μας — τό πρώτο που έξετάζει είναι ο γιατρός. Και με τό δικό του,

'Ελεύθερη στήλη

Η ΖΕΝΚΟ

Λόγω της σοβαρότητας του περιεχομένου των δωσαν κατωτέρω γράφομε, θα άσχοληθώμε μόνο με πρόσφατα γεγονότα (ή ύποτιθέμενα γεγονότα) και όχι με τό άν ή λέξη «Ζ έ ν κ ο» είναι ολαβικής προέλευσης ή όχι.

'Η Ζένκο ήταν μάγισσα τρομερή και είχε την τρύπα της σε πηλαία σκεπτική κοντά στα άμπέλια Κουριού, τοποθεσίας της ένδοξης κωμοπόλεως της Βήσανης. 'Αν τύχαινε να σε συναντήσιν εκεί, γύρω, από τό σούρουπο και πέρα, τότε τό λιγότερο που είχες να πάθης, ήταν να σου αφαιρέσιν τη λαλιά, επ' όσον τολμούσες να της άπευθύνης τό Λόγο, παρά τη θέλησή της ή να παρακούσιν τις διαταγές της. 'Εκαμε πολλά σημεία και τέρατα στους παληούς καηρούς και ό δράκουλας τών Καρπαθίων είναι παρακαταπόδες σε σύγκριση με τη Ζένκο (τό Ζ κεφαλαίο) τν Κουριού.

'Υστερα δεν άκούστηκε (ήταν, φαίνεται άλλοι άπασχολημένοι) και τώρα (φριζε κόσ'ε) Ζ έ ν κ ο υ ρ ι ο υ. 'Εκουμε τρία πρόσθετα κρούσματα, τρομερά και φεβρά με ήρωίδα τη Ζένκο και με θύματα κάποιους Πωγωνίους (τρομάρα τους!!) που και τώρα άκόμη ή σκέψη της και μόνο τούς ξαναώνην τό φόβο!

Πρώτον: 'Ο Βησανιώτης άνέβαινε (σούρουπο ήταν) από Κουρι προς Βήσανη και κοντά στο νεκροταφείο, στη γωνία, λίγο που δώ από τη θέση που είχαν θάψει τό Σελήμη, σταμάτησε. Φοβόταν να περάσιν απ' έξω από τό νεκροταφείο. 'Ετρεμε. Την ίδια στιγμή παρουσιάζεταν μπροστά του ώραία κοπέλλα πρόθυμη να τόν βοηθήσιν να περάσιν.

Τόν περνάει, λοιπόν, και τόν βγάχι στη 'Αλλη άκρη.

«Εύχαριστώ, πολύ, δεσποινίς, της λέγει, δεν έξερετε πόσο φοβάμαι, όταν περνά νύχτα από αυτά τό μέρη».

Κι' έκείνη: «Κι' εγώ, Κύριε, φοβόμουν, όταν ήμουν ζωντανή». 'Αμέσως, μετά, ή κοπέλλα έξαφανίζεται προς τό μέρος, όπου ή τρύπα της Ζένκος. Κόκκαλο ο άνθρωπος μας και έκανε ένα μνην να κοιτουσυνέλθη.

Δεύτερον κρούσμα: Δελβινιακί της οδηγού αυτοκινήτου άνέβαινε από Λαχανόκαστρο προς Βήσανη. Βροχή με τό κανάτι. Μόλις άρχίζει τό Ντούσκο, τόν σταματάει νέα γυναίκα (και ώραία, άλλως δεν γίνεται) και τόν παρακαλάει να την μεταφέρει λίγο παραπάνω. 'Ακόμη και τό σασκάκι του έβγαλε και της τό έδωσε, για να ξεσταθί. Είχε χλωμιάσει από τό κρύο ή κοπέλλα. Λίγο παραπάνω, στη στροφή, τού ζήτησε να την κατεβόση. Τόν εύχαρίστησε και έφυγε. 'Αμέσως έπειτα λίγο παραπάνω ο οδηγός θυμήθηκε τό σασκάκι του και σταμάτησε, κατέβηκε από τό αυτοκίνητο και έτρεξε να τη βρή. Είχε έξαφανιστή οάν έωτικό. Την άλλη μέρα τοσπάνηδες είδοποίησαν στο χωριό ότι ένα καινούργιο σασκάκι χρώματος κρέμ κρέμεται έξω από την τρύπα της Ζένκος.

Τρίτο: Τσαρπαζιάντης Λάτρης της συμφωνικής μουσικής πήρε μαζί του φορητό ραδιογραφονόφωνο, που λειτουργεί με τρανζίστορ και (μονήρης, ρομαντικός, και ρεβιβάδης) έξάλλισε σε έρμηκη και άπαράστατο κάλλους τοποθεσία άκούοντας με τις ώρες δίσκους κλασσικούς. Είχε μαζί του (θυμάται πολύ καλά, όρκίζεται) τη συμφωνία, αριθμός 3, σε λα μινόρε, Σκωτική και την ύπ' αριθμό 4 σε λα μινόρε, 'Ιταλική του άριστού κριού Φέλιξ Μένδελσον, είχε μαζί του την περίφημη συμφωνία σε ντο «Ελασσον», την άεπέραστη «Ιέρπη», τη συμφωνία της φωνής του πεπρωμένου, του Δουδ

δix Βάν Μπετόβεν, είχε, άκόμη, τό ιταλικό καρνάτο του Πιότρ Τσαϊκόφσκυ, τό δεύτερο κοντοέρτο για βιολί και όρχήστρα του Παγκανίνι, τό 'Ισπανικό καρνάτο του Νικόλα Ρίμου Κόροακωφ και άκουε έκείνη τη στιγμή (οάν τώρα τό θυμάται!) την διαβολική μουσική τών μαγισσών και τού άρχισατανά από τη «Νύχτα στο φαλακρό βουνό» του Μόδεστου Πέτροβιτς Μουσοόργκκοι.

Καί, ξαφνικά, βγήκε μπροστά του (από πού;) ώραία, χλωμή, πριγκίπισσα στους τρόπους, αλλά κουρασμένη, στη φωνή, με γκρίζο, μακρύ, δωρικής μορφής, φρέμα, γυναίκα που πρώτη φορά έβλεπε στη ζωή του τόσο άμορφη.

«Θά σάς ζητήσω μία χάρη» τού είπε. «Σάς παρακαλώ να με διατάξετε» της άπάντησε. «Αυτή ή μουσική, με τό άνυπόφορο κοντραπούντο τη στιγμή που μπαίνει ό άπαίσκος σατανάς και έξαφανίζεται οι ύπέροχες μάγισσες, ξερετε, θα σάς παρακαλέσω, δεν θα έπρεπε, σ' αυτόν έδώ τό τόπο, τόν τόσο ώραίο, να άκούγεται και να καταστρέφεται για την άκοή ή εύχάριστη έντύπωση από την τόση όμορφη που δίνει τό τοπίο στην βραση».

«'Η έπιθυμία σας είναι ένα τίποτε και αν την είχα ήδη έκτελέσει, θα μου φαίνονταν πως είναι πολύ άργά, της είπε ο Τζέντελμαν εκ Βασιλικού, σταματώντας άμέσως τό πικ άπ.

'Εκαίρετο ή κοπέλλα και έξαφανίστηκε, όπως είχε έρθει. Μάζεψε τούς δίσκους τού ο μύστης, αλλά τό δίσκο τού Μουσοόργκκοι δεν μπορούσε να τόν βρή. Δεν τόν είχε καν βγάλει από τη θέση του στο πικ - άπ. Και όμως, τώρα, δεν ήταν εκεί. 'Ηταν φανερό ότι έξαφανίστηκε μαζί με την κοπέλλα. 'Από την ημέρα έκείνη μεμνημένοι στη συμφωνική μουσική άκούουν, όταν ή νύχτα διαδέχεται τη μέρα, από καιρό σε καιρό, να έρχονται από τη μεριά της τρύπας της Ζένκος κομμάτια από τη διαβολική μουσική τού μέγιστου (μετά τόν Μπορονίν) τών Ρώσων συνθετών, αλλά μόνον από τό μέρος τού χορού τών μαγισσών, όχι από εκεί, όπου μπαίνει στη σκηνή ο βασιλιάς τού 'Αδν. 'Η Ζένκο δεν συγχωρεί επήρβαση τού σατανά στα όργιώδη έσωτερικά της φυλής της.

'Εμείς ρωτάμε: Ξέρομε για τό δίσκο, όμως πού τό βρήκε ή Ζένκο τό ραδιογραφονόφωνο;

Συμπαιριώτες! Προσοχή!! Φαίνεται ότι ή Ζένκο ξαναέβρισε τη δράση της, αλλά δεν καταλαβαίνουμε τό «γιατί», άφού τώρα, εκεί δεν ύπάρχουν πιά άμπέλια και στα φύλλα, για να τα διαφυλάξη ή τρομερή φήμη της από τούς ύποπτους «έπισκέπτες» της νύκτας!.

'Αθήνα 10 Σ)βρη 1975

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΤΣΕΛΙΟΣ

Πωγωνήσια

Μηνιαία τομικισκή 'Εκδοσις
'Ακριτικής 'Ηπειρου
Δ)σεις συμ. τν Νόμου
'Ιδιοκτήτης - 'Εκδότης
ΔΗΜ. ΒΑΣΑΓΓΙΑΝΝΗΣ
Βεργάνου 18, 'Αθήνα 102
Τηλ. 534.602

Δ)ντης Συντάξεως
ΜΑΝΗΣ ΗΛ. ΜΙΧΑΗΛ

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Μελ. Ζωρόρας
Μεσολογγίου 16
Τηλ.: 611.372

'Ετήσια Συνδρομαί
'Ιδιωτών δρχ. 150
'Κοινοτήτες Δωρεάν
'Αδελφότητες • 200
'Ν.Π.Δ. & Ι.Δ. • 1.000

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ — ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

ΤΙ ΤΗ Γ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ

'Αντ. Θεοχάρη 42 & Μαυρομιχάλη — Πειραιεύς
Τηλ. Κατ. 4521.775 — Οικ. 4516.355

Τραπεζαρία, Κρεβατοκάμαρα, Σαλόνια, Βιβλιοθήκες, Κασελονιθανα, Κρεβάτι - Καναπέ, Κρεβάτι - Πολυθρόνα κλπ.

ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΝΙΚΟΣ Ε. ΧΑΝΔΑΝΟΣ

Μαιευτήρ - Χειρουργός

Γυναικολόγος

Διδάκτωρ Πανεπιστημίου 'Αθηνών

Δέχεται 5—8 μ.μ. πλην Σαββάτου

εις τό 'Ιατρείον του

Πατρ. 'Ιωακείμ 19, Κολωνάκι

Τηλ. 740.712

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡ. ΦΟΥΣΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Γραφείον: Βερανζέρου 22

ΑΘΗΝΑΙ Τ.Τ. 102

Τηλ. 522.694—533.583

Πιο κάτω, πάνω από μέτρα έ-

ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΙΚΟ ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εκ της 1ης σελίδος. Που πατάς το περιαντρωμένο, έχει να σου πη πολλά... ότι: «Στην άκρη εκεί στο μαγειρείο είχε μικρό πορτάκι κι' όλοι από εκεί περνούσαν να μπουν στο εκκλησάκι. Σε ένα δέντρο γέρι-

Στο Κεράσοβο έθελοντικό το... κλάμμα από το καθαρίσμα των κρεμμυδιών

καμπάνια κρεμασμένη και στην σκιά των δέντρων ήταν οι χωριανοί θαμμένοι. Τώρα εκεί ψηλά, κρέμονται δυο καμπάνες, την μία χτυπούν χαρμόσυνα την άλλη κλαίνε μάννες. Κι' αν ο Παππάς καμιά γιορτή χτυπάει την καμπάνια κανείς δεν είναι στο χωριό να φανεί η ΜΑΝΝΑ». Και το παράπονο του Μπαμπά-Γιώργη: «Τώρα όπως βλέπετε αξιωνθήκαμε και φτιάκαμε μάντρα με τρείς πόρτες... ποιός να μπή και ποιός να βγί;» Την ημέρα του πανηγυριού δ-

Και το πλδσιμο των πιάτων έθελοντικό

μας, έλαμπε το πρόσωπό του Μπαμπά-Γιώργη γιατί έβλεπε να περνούν κι' από τις τρείς πόρτες Κερασοβίτες (ντόπιοι και ξενιτιώτες) κι' από όλα τα γύρω χωριά πανηγυριώτες για να μπουν στην εκκλησία, να κάνουν το Σταυρό τους, να ανάψουν ένα κερί στη χάρη της και να άκουσουν την λειτουργία από τον Παππά - Κασιάδα.

Όποιοι πάει στο Κεράσοβο είναι δέκατοι έκαστο τοίς έκαστο ότι δε θα μείνη νηστικός, έστω και αν δεν έχ τον τρόπο και τα μέσα να μαγειρέψι σπύτι του η ακόμα περισσότερο γιατί είναι ξενοχωρίτης. Και τούτο γιατί υπάρχει (και μπράβο και έθιμο Κερασοβίτες) το παλινότικο έθιμο (που διατηρείται σ' όλη τη Λάκκα του Πωγωνίου) της ομαδικής συνεστίασεως.

Έφ'ετος μοσχοδόλαγε το Κερασοβίτικο ΓΙΑΧΝΙ και ακολουθούσε κρέας με πιλάφι και κρέας με

τιού, μερίμνη του Προέδρου υποθαστάζοντος το κόνισμα της Παναγίας και με συνοδεία κλαρινού. Είναι μια γραφική σκηνή με τυπικιστικό χαρακτήρα και τελικά με ικανοποιητικό οικονομικό αποτέλεσμα. Ο χορός βέβαια είναι το αποκορύφωμα και γι' αυτό ακριβώς το λόγο ξεπερνάει τα όρια της νύχτας και ξεβυθίζεται στο ήλιο, χάρμα για να συνεχιστεί με νέες δυνάμεις ύστερα από μια σχετική ξεκούραση.

Για όσους δεν παρευρέθηκαν ποτέ σε Κερασοβίτικο πανηγύρι, να επιδιώξουν ευκαιρία να πάνε, θάνα μια καινούργια εμπειρία και μάλλον πλαισιωμένη από την Κερασοβίτικη καλοπροαίρετη διάθεση να καλοδεχτούν τον καθένα και να το αποδείξουν, ότι στον ρόλο του Αμφιτρυόνα παίρνουν άριστα και ότι ο ρόλος αυτός παίζει εξαιρετικά στους άμνηστικακούς χαρακτήρες τους με την ανόιχη καρδιά.

Ευχόμεθα να εύρεθι και στη προκειμένη περίπτωση κάποιος που να πάρη «ξεστάν» το θέμα στο χέρι του για να παύση ν' αποτελεί πρόβλημα, όχι μόνο για την επαρχία μας, αλλά και για ολόκληρη τη χώρα. Έτσι θα βγούν και τα... καπλάνα.

Ευχόμεθα να εύρεθι και στη προκειμένη περίπτωση κάποιος που να πάρη «ξεστάν» το θέμα στο χέρι του για να παύση ν' αποτελεί πρόβλημα, όχι μόνο για την επαρχία μας, αλλά και για ολόκληρη τη χώρα. Έτσι θα βγούν και τα... καπλάνα.

ΧΑΡΕΣ

Κοσμικά Βησιανιώτικα

Είναι πρωτομηνιά του Σεπτεμβρίου, ώρα 9.30 π.μ., βρισκόμαστε στον όμορφο και θεαματικό διακοσμημένο κήπο παλαιού άρχοντικού της οδού Οίτης του Ψυχικού, όπου ο κ. Νίκος Σπυράτος και, τώρα, η κ. Έφη Σπυράτου, το γένος Αλέκου Παπαγεωργίου, στην δεξίωσι μετά την τελετή του γάμου τους, δέχονται φιλά κι' ευχές από συγγενείς και φίλους.

Ο κοσμογράφος μας έχει την Κ.Α. του = Κάπα = Αλφα του = Καγονική = Αδεία του και έμεις θα στεγοχωρέσωμε κάπως τις παρευρισκόμενες κυρίες και δεσποινίδες μη μπορώντας να περιγράψωμε εκείνα τα αριστεία - αν - α - ν - α - π - λ - των ωραιωτάτων πολυχρώμων τουαλετών των. Θα σταθούμε όμως στα δυο τριαντάφυλλα της τουαλέτας της, δις τρίτην φοράν πενθεράς, κ. Βήτας Παπαγεωργίου, γιατί άκούσαμε την μικρούλα έγχοή της — και συνώνυμης; — ή όποια κριτική κάροντας με γυναικείο μάτι και δίνοντας την γνώμη της ως προς το ράμμο του φορέματος της γιαγιάς, προσπαθούσε (διά της εις άστοπον άπαγοχής) να πείσει την γιαγιά ότι δ υ ο τριαντάφυλλα ίσον, πολλάκις και έν... ίσον άρεκέα, για να σφετεριστή το έτερον.

Το μάτι μας έπεσε στα τερψιλαργύγια άλλα το τραβήσαμε άμέσως, για να μην χορτάσωμε μ' αυτό, γιατί πραγματικά χόρταινες με το μάτι, όταν έδλετες ανάγλυφα τα «Ρόγγια» φκιαγμένα από γαρίδες.

Ο πατέρας της νύφης κ. Αλέκος Παπαγεωργίου, εγκάρδια και με βησιανιώτικη ευγένεια — λέγοντάς μας και τα «μοχόσκα» του, μάς παρέσυρε στην άλλη άκρη του κήπου, όπου έρρεε ο... σμοκινόφορμος Σαμπανίτης — κοινώς σιαμπάνια (το σ ι α δ - πως στο σ ι α π ά ν ω — σ ι α κ ά τ ω) — και όλα τα είδη των ποτών, ευγενών και μη, μάς φόρτωσε ένα ποτήρι στο χέρι και διακρίναμε: Την κ. Αίκ. Ν. Βοσινάκη και την κόρη της κ. Τίτικα Τραχάνη, τον κ. και την κ. Βασ. Μαυρομάτη, τον κ. και την κ. Χρ. Τσελεπιδή, την «δίδα» Αλεξάνδρα Δάλα, τον κ. και την κ. Βασ. Κούρεντα, τον κ. και την κ. Νικ. Φρίγκα, τον κ. και την κ. Νικ. Δούκα, τον κ. Αθ.

ΑΦΙΞΕΙΣ - ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

ΒΗΣΣΑΝΗ.— Έπανεκάμψε έξ Αθηνών η κ. Αφρ. Παπαντίνου, εκ Λουτρών Κυλλήνης ο δημοσιογράφος κ. Χρ. Σακελλάριος μετά της συζύγου του.

Ανεχώρησαν εκ της Τουριστικής παραμονής των, δια Πάτρας ο κ. Ν. Παπαγεωργίου και ο κ. Χριστ. Παπαδόπουλος. Διά Θεωνίκης ο κ. Μ. Γιαννής μετά της συζύγου του, ο κ. Β. Τάλαρας, ο κ. Λάζ. Αναστασιάδης και ο κ. Θεοφ. Χατζής. Δι' Αθηνάς ο κ. Γ. Μέντης οικογενειακώς, ο κ. Β. Μαυρομάτης, ο κ. Γαβριήλ Δάμπας, Αδελφοί Καρανίκας, ο κ. Χρ. Σάσσας, Ζαχαρούλα Χρηστιδίου, Παντ. Βοσινάκης οίκου, και Ηλ. Τζατζάνης, εωτορεπόρτερ.

Ο κ. Χρ. Παπαντίνος άνεδέξατο εκ της κολυμβήθρας το χαριτωμένο αγοράκι του κ. Άγγ. Φίλη εις το όποιον έχάρισε το όνομα Μιχαήλ.

Ευχόμεθα να τους ζήση.

ΛΙΜΝΗ.— Ανεχώρησε δι' Αθηνάς ο κ. Σταύρος Γούμενος.

ΚΑΚΟΛΑΚΚΟΣ.— Ανεχώρησαν δια Θεωνίκης ο κ. Γρ. Έξαρχος οίκου, δι' Αθηνάς ο καθηγητής κ. Θωμάς Λιάφος.

ΩΡΑΙΟΚΑΣΤΡΟΝ.— Ανεχώρησαν δια Θεωνίκης ο καθηγητής κ. Ι. Γκάτσος, ο κ. Σωτ. Ζιάνας, ο κ. Κ. Δέσης και ο κ. Γ. Λάλης.

ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΟΝ.— Ανεχώρησε εκ Βησσάνης δι' Αθηνάς η κ. Αύγουστα Αθ. Καλούδη.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στον φίλο της έφημερίδος μας κ. Ιω. Καρρά εκ Βασιλικού που προήχθη έπαξίως εις Έφοριακόν Διευθυντήν Β' ευχόμεστε και σ' άνωτέρα.

Δάλαμ, τον κ. και την κ. Νικ. Χανδάνου, τον κ. Νικ. Κούρεντα, τον κ. Νεοπ. Βοσινάκη, τον κ. Άλκ. Κούρεντα και τα άδελφά της νύφης κ. Κώστα Παπαγεωργίου και την κ. Βάσω Γ. Μή οικγενειακώς.

Από... σιακατιανούς γνωρίσαμε (τόν είχαμε δις στην τηλεόρασι) μόνον τον ήθοποιό κ. Ουδινιώτη.

Στο ταιριαστό ζευγαράκι — των νιόγαμπρων και νιοστεφανωμένων — ευχόμεστε ζωή ευτυχισμένη και στον κ. και την κ. Αλ. Παπαγεωργίου και σε... τριεγόνα.

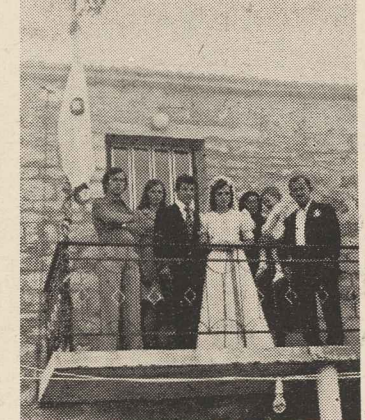
ΣΤΑ ΦΡΑΣΤΑΝΑ

Γάμοι έπιστημόνων γιατρών

Ο εκ Μεσολογγίου κ. Ιωάννης Κ. Κοντός, ιατρός και η εκ Φρασιανών Ιωάννα Ν. Χαρίση ιατρός διαμένοντες εις Θεσσαλονίκην, ήρθαν στις 17 Αύγουστου και στεφανώθηκαν από Φρασιανά. Στα με πρόσφατα γεγονότα (ή υποθέχωριαν).

Τους ευχόμαι να ζήσουν

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΛΔΙΑΡΕΚΟΣ

Ο Βασίλειος Ν. Γκόγκας και η Έλπιδα Β. Ζυγούνας έγγονα του μπάρμπα Γιώργου Ζυγούνα, έτέλεσαν τους γάμους τους στην Βήσσανη.

Ο γιός των φίλων μας Μήτσου και Σοφίας Γκέρτσου παντρεύτηκε την κόρη του κ. Θωμά Τσίκου.

Τους ευχόμεστε να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΕΥΧΕΣ

Στον φίλο μου Άγγελο Φίλη και στην γυναίκα του που βάπτισαν τον γιό τους στην Βήσσανη και τον άνόμασαν Μιχαήλ. Ευχόμαι από καρδιά να τους ζήση.

Κ. Θ. Β.

Η κ. Μαρία Σταύρου Αποστολάτου το γένος Αποστ. Τζάκος από την Βήσσανη έγινε μητέρα (στο μαιευτήριο «Μητέρα», εύτραφεστάτου μνέμνη. Στο ζευγαίρι των γονιών για τον γιό τους άλλα και στο φιλικό μας ζευγαίρι του Αποστόλη — Άννας Τζάκου — απόχτησαν το πρώτο τους γιγονάκι ευχόμεστε να τους ζήση και «σ' άλλα να χορούνε» κι' από τ' άλλα τα παιδιά.

ΑΠΕΙΡΟΥΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΡΜΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Από το Σικάγο

Παρευρισκόμενος εις την μεγαλοπρεπή από πάσης άποψως πανήγυριν του Ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Μανροπούλου Πωγωνίου Ιωαννίνων θέλω να εκφράσω τόσοον έγω όσον και η οικογένειά μου τας ειλικρινείς και άπειρους ευχαριστίας και τα θερμά συγχαρητήρια προς την εκκλησιαστικήν έπιτροπήν και Διοκ. Συμβούλιον της εν Αθηναις Αδελφότητός των, δια την παραδειγματικήν ευγένειαν, άρίστην περιποίησιν και συγχαρομένη τούτους δια το ζωηρόν ενδιαφέρον και μεγαλοπρεπή έπιτυχίαν της πανηγύρεως του Ιερού τους Ναού. Ευχόμεθα και το χρόνον.

ΕΥΑΓΓ. ΣΠΑΤΟΥΛΑΣ

Σικάγον — ΗΠΑ

ΠΟΛΥ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΑΙΜΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΤΗΣ ΚΑΣΤΑΝΙΑΝΗΣ

Καστανιανίτης άρρώστησε και έπρόκειτο να υποβληθι σε δυσκολωτάτη έγχείρησι σε Νοσοκομείο των Αθηνών. Μαθεύτηκε ότι θα χρειασθι πολύ αίμα και αμόθυμα έτρεξαν όλοι οι νέοι της Καστανιανής και έδωσαν περίπου 25 λίτρα αίματος!

Σ' αυτούς τους νέους, που κάτω από τα μακριά μαλλιά και τ' αντίσασα γένεια κρύβουν μια σωστή λογική, αξίζει ένα ΕΥΓΕ με πράγματι κεφαλαία γράμματα κι' αυτοί κι' όλοι οι νέοι του Πωγωνίου μας πρέπει να βοηθηθούν με τον καλύτερο τρόπο. Έμεις οι μεγαλύτεροι έχουμε υποχρέωσι να διώχνωμε ά-

πό κοντά τους τ' άναρχικώμενα και τα ζιζάνια και να τους αφήνωμε άνεμπόδιους να μεγαλουργήσουν. Να δώσωμε, σ' όσους έχουν ανάγκη, όλα τα εφόδια για ν' αποκτήσουν μια σωστή μόρφωσι και πλήρη επαγγελματική αποκατάστασι με τον σωστό επαγγελματικό προσανατολισμό τους, ώστε ν' αποδοούν χρήσιμιο τόσο για τον έαυτόν τους, όσο και για το σύνολο, την Πατρίδα μας. Νομίζω πως αυτό πρέπει να γίνει το βασικό μέλημα κάθε Αδελφότητος, θάνα κι' ένας παραπάνω λόγος που θα δικαιολογή την ύπαρξί της.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ

Στην Βήσσανη

Συνεχίζονται οι εισφορές για το σπίτι του γιατρού στη Βήσσανη, με ικανοποιητικό αποτέλεσμα. Την ημέρα του πανηγυριού προσέφεραν οι έξης:

Αδελφοί Γούναρη του Σεφάνου, όλα τα είδη υγιεινής, Καραδάμας Άνδρέας 3.000, Άρμπυρος Χριστόφορος 2.000, Καρανίκας Νικόλαος 1.000, Γκόγκας Νικόλαος 1.000, Γκόγκας Δημήτριος 1.000, Γκόγκας Θεόδωρος 1.000, Μήτσος Πλούταρχος 1.000, Κωσάκης Νικόλαος 1.000, Αναστασιάδης Λάζαρος 1.000, Παπαγεωργίου Παν. 1.000, Κούρτη - Κλεονίκη Καβάκα 700, Ζυγούνας Βασίλειος 600, Ζαρκάδας Έλευθ. 500, Σκουλιδά Πόπη 500, Κωσάκη Αναστασία 500, Παππάς Γεώργ. Καν. 500, Ζυγούνας Μιλτιάδης 500, Χρηστιδής Γεώργιος 500, Κοκκάλης Ηλίας 500, Χαυδάνος Παντελής 500, Γκέρτσος Δημήτριος 500 Μίχας Καν/νος 500, Κόντης Αχιλλέας 500, Ρούκας Χρυσόστ. 500, Ντάουλας Έλευθέριος 500, Ζαρκάδας Λάμπρος 500, Καρακώστας Βασίλ. 500, Μαρούκης Έλευθ. 500, Μπότσαρης Γεώργ. 500, Γιαννής Μιχ. 500, Καρανίκας Χαρ. 500, Γκόγκας Δημήτρ. 500, Παπαγεωργίου ήκ. 500, Παπαγεωργίου Ιω. του Αθ. 500, Νίττας Κώστας 500 Τόπουλος Αχιλ. 500, Μπάσιος Νικ. 500, Ζυγούνας Θωμάς 500, Κώστιος Εύαγγ. 500, Γκούνης Χρήστος 500, Τζάδας Γεώργ. 500

Χρηστιδής Χριστόφ. 500, Άρμπυρος Έλευθ. 400, Πασχάλης Γ. 300, Γκορίτσας Εύαγγελος 300 Τσουκάλης Εύστρ. 300 Καρανάσιος Ζήκος 200, Παπαζώτος Ιορδάνης 200, Καθβαδίας Διονύσιος 200, Γκορίτσας Παν. 200, Καβάκας Παντελής 200, Μπάσιος Χρ. 200, Μπάσιος Ηλίας 200, Φούκης Βασίλ. 200, Κόντης Αλέκος 200, Ζήκας Κων/νος 200, Φλούδας 200, Παπαδόπουλος Γεώργ. 200, Γκότσης Πήλιος 200, Τσίκος Θωμάς 200, Γάτσης Κώστας 200, Μιά παρέα Νέων 250, Σακελλάριος Παντ. 100 Τζάκος Ιωάννης 100, Πότσης Άντώνιος 100, Βαλαβάνης Ζήκος 100, Οργανοπαίχτες 100, Νίττας Βασίλ. 50, Παππάς Γεώργιος 50, Γεώργιος Νεοφώτιστος: Δύο μεροκάματα.

Μας συγκινεί ολόψυχα η αμόθυμη προθυμία όλων των ως άνω Βησιανιωτών. Θερμά συγχαρητήρια.

Παραλειπούμενα πανηγυριού Βήσσιανης

Ο Νίκος ο Κοκκάλης, είχε έργανωσε υποδοχή με μπαρ-γάκι και ολόκληρο ταϊσίμι, στο

πούλμαν των πανηγυριστών της Βήσσιανης στις 15 Αύγουστου. Ο ίδιος ο Σπετσέρης ντέ!, κρατούσε το μπαργάκι (είχε δεμένο κι' ένα έσπρο ρουτί), ο Λάζος ο Σιτάς ένα ντουμπίτσι για κλαρίνο, ο Γιόργος ο Κασιάνης παρίστανε τον Μαντζιώρα με το λαδούτο, αυτόσχεδια διολι με δυο τσάκνα έπαιζε ο Πατριός Γλάρος, ο Βέτσας (κρυμμένος — το χούτι του — κάτω από τον όχτο για να μην τον βγάλουν φωτογραφία) δάραγε το ντέφι κι' η Κατίνα του Σκορδούλα νύ κυρία Γλάρος (είναι και γιαγιά) φώναζε: «Μωρέ κούτσουρα... μπράβο κέφι!»

Άφηγητής Δ.Ρ., συντάξας ο Ταίρης.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ

Την 24ην Αύγουστου, ημέρα του πανηγυριού του Βασιλικού έπιασε φωτιά στο Βοϊδομάτι η αποθήκη του φίλου της έφημερίδος μας κ. Τασάδου, Πρόεδρου του χωριού. Η αποθήκη ήταν γεμάτη με μπαλάς από τρυφύλλι. Έτρεξαν όλοι οι χωριανοί και εύτυχώς την έδωσαν και δεν κάηκαν και τα χορσάσια, πάντως η ζημιά ήταν μεγάλη. Τα αίτια δεν τα γνωρίσαμε ακόμη.

